

ГЛАВА VI.

Въ онова време тѣри ржцѣ те си Иршдъ царь да сотвори зло на нѣкои ѿ цѣрква та.

2 И оуби Іаквба брата Іуаннова со сабла.

3 И като видѣ зашдѣ ѣ оубодно (това) на Іудѣе те. притѣри да фане и Петра (и кѣха тогѣва дни ѿпрѣсночии).

4 Когѣто като фана, тѣри въ темница та, и предаде го на шестнаесе дѣшы воины да го бѣрдатъ. и имаше намѣреніе послѣ по пасха та да го изведе предъ нарѣдатъ.

5 И така Петра бѣрдеха въ темница та: а цѣрква та се молеше Бгѣ непрестанно за него.

6 И когѣто искаше Иршдъ да го изведе (предъ нарѣдатъ) въ тѣа нощь Петра спѣваше по междѣ два воины, ѿкованъ съ двѣ вериги. и стражи те бѣрдеха предъ враты те темничны.

7 И ѣто Яггѣ Господень се гѣви, и свѣтъ ѿ свѣтти темница та: и като вѣтгна Петра въ ребра та, вдигна го, и рече: стани скорѣ. и спаднаха мѣ вериги те ѿ ржцѣ те.

8 И рече мѣ Яггѣ: ѿпаши се, и ѿвѣйси ѿ вѣща та. и (той) направѣ така. и рече мѣ: ѿвлечи си дрѣха та, и вжрви по мене.

9 И излѣзе вжнѣ, и вжрвѣше слѣдъ нѣгѣ: и незнаеше че ѣ истина това цѣто бѣваше ѿ Яггѣлатъ, но мыслеше че види (нѣкоє) видѣніе.

10 И като преидѣха пѣрвата стража и втора та, доидѣха до желѣзни те врата, които бѣдатъ въ градъ тѣ, които имъ се ѿвориха ѿ само секе: и като излѣзоха и заминаха ѣдна оулица, ѣкѣ ѿстѣпи ѿ нѣгѣ Яггѣло.

11 Тогѣва Петра доидѣ въ секе си, и рече: сегѣ воистинно знамъ, зашдѣ прати Бгѣ Яггѣла своего, и избави ме ѿ ржцѣ те Иршдовы, и ѿ сичка та надежда (цѣто) имаше нарѣдо Іудѣйскій.

12 И като размысли доврѣ, доидѣ въ кѣща та на Маріа майка та Іуаннова, който се наричеше Марко, гѣтѣ кѣха мнозина собрани и молекхасе Бгѣ.

13 И като почѣка Петра на порта та дворова, излѣзе ѣдна слѣгина име то и Рѣда. да послѣша кой ѣ:

14 И като позна Петро-вватъ гѣлѣсъ, ѿ радость не ѿвори порта та, но ѿтѣрѣ внѣтре и каза зашдѣ Петра стои вжнѣ предъ порта та.

15 А онѣ и рекоха: лѣдали си; но она подѣтверждаваше зашдѣ ѣ така. А онѣ говорѣха: това ѣ Яггѣло мѣ.